

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Ծովի վերա՝ Ղրիմի ալբոմից

Ողջո՛ւյն քեզ, ա՛յ ծով, դու ազա՛տ տարերք.

Առաջին անգամ տեսնում եմ ես քեզ,

Եվ անշարժ կանգնած ես նավի եզերք,

Անթարթ դիտում եմ քո պայծառ երես.

Նայում եմ վերադ և չեմ կշտանում.

Ջարմանքս խորի՛ն, հիացքս անհո՛ւն..

Ինձ հսկա նավը քո ծոցն է տանում,

Ավելի՛ խորքեր, ավելի՛ հեռուն:

Եվ որքան առաջ, նույնքան փառահեղ

Սփռում է ջրեր, ալիքներ խաղում.

Քո ջինջ հայելում ցոլում եմ շքեղ

Հարավի երկինք, արև, բընություն:

Բայց այդպես չէի ես քեզ երագում

Հեովից քանի քեզ դեռ չէի տեսած.

Ես միայն այժմ, ա՛յժմ եմ գգում,

Որքա՛ն կախարդիչ, վսեմ ես եղած:

Ողջո՛ւյն քեզ. ողջո՛ւյն հրգոր ջրերիդ,

Դու իմ փափագած սքանչելի տարերք,

Օ՛. դեռ շա՛տ օրեր սիրում պատկերիդ

Ես պիտի նայեմ, նստած քո եզերք...